

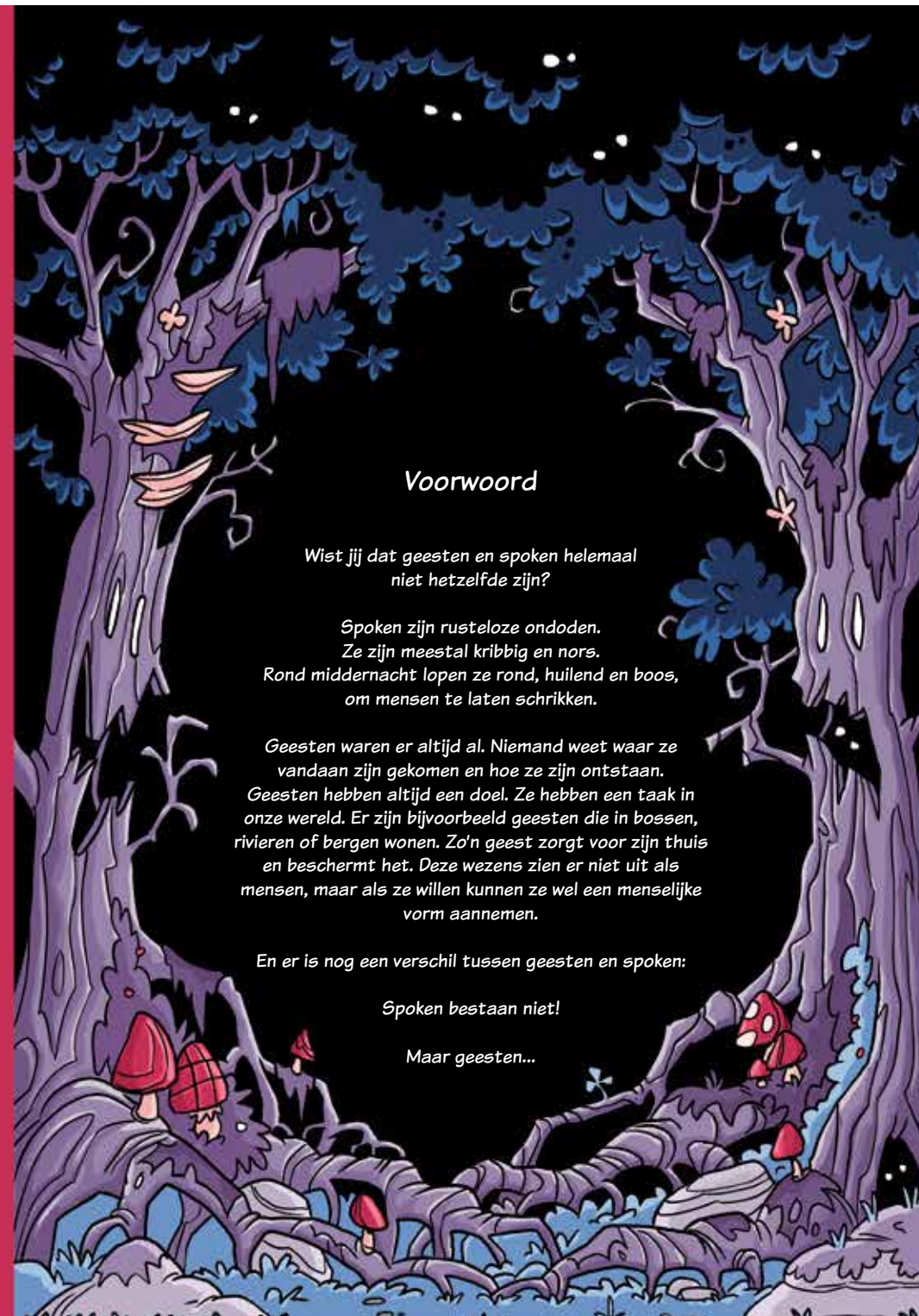
Steffen Gumpert

Bleke Anton

Voor Ida, Ole en Willemijn

Voorwoord

Wist jij dat geesten en spoken helemaal niet hetzelfde zijn?

Spoken zijn rusteloze ondoden.
Ze zijn meestal kribbig en nors.
Rond middernacht lopen ze rond, huilend en boos,
om mensen te laten schrikken.

Geesten waren er altijd al. Niemand weet waar ze vandaan zijn gekomen en hoe ze zijn ontstaan. Geesten hebben altijd een doel. Ze hebben een taak in onze wereld. Er zijn bijvoorbeeld geesten die in bossen, rivieren of bergen wonen. Zo'n geest zorgt voor zijn thuis en beschermt het. Deze wezens zien er niet uit als mensen, maar als ze willen kunnen ze wel een menselijke vorm aannemen.

En er is nog een verschil tussen geesten en spoken:

Spoken bestaan niet!

Maar geesten...

De oude vuurtoren

De kampeerplaats

Het doodlopende pad

Het strand

De boom met het vogelnest

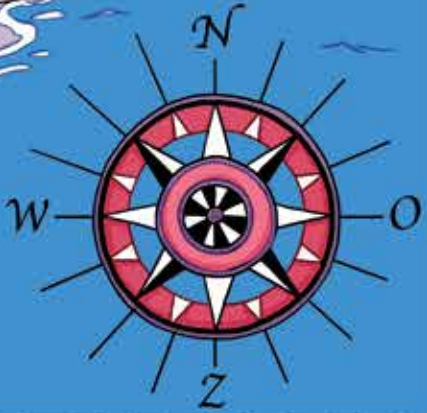
De rotsneus

Kleine Cato

Magere Miep

De steiger

Het eiland

Bleke Anton

Dit is het verhaal van Anton de Geest.
Hij woont op een eiland in zee.
Daar is hij, zover hij weet, altijd geweest.
Een mooi verhaal, lees je dus mee?

Een eiland van rotsen, duister en rauw,
daar fluistert de wind zijn naam.
Het zeewater schuimt, de golven zijn grauw,
De plek is berucht en befaamd.

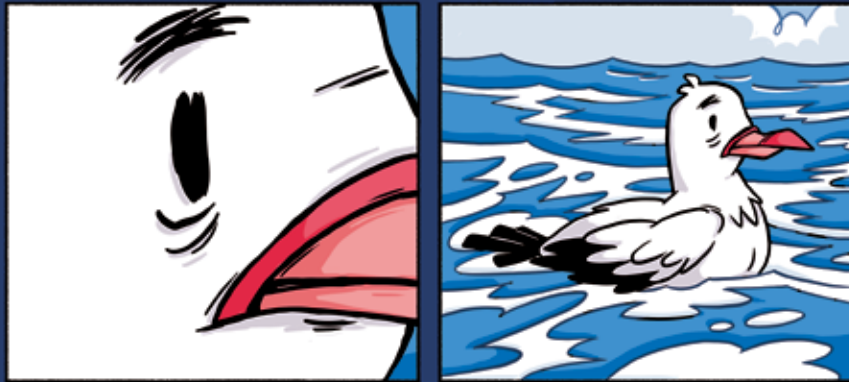

Geen mens durft te blijven, althans, niet heel lang,
zelfs niet voor de mooie natuur.
Ze komen niet langer, ze zijn veel te bang,
helemaal op dit nachtelijk uur.

Dus iedereen vlucht van het eiland weg.
Nee, blijven durft er niet één.
Arme, Bleke Anton, die heeft pech.
Want hij blijft achter, heel alleen.

Een hoezee, een hoezee voor de zee!

Houd het roer recht!

Hoofdstuk I: Het eiland

Jongens van Holland,
roept het mee!

Hoezee voor de zee!

Kom Joris, zing
met ons mee!

Geen
zin!

Hoezee!